

การศึกษาเรื่องการรับรู้ของประชาชนต่อปัญหาความเดือดร้อนของชุมชน กรณีศึกษา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้ของประชาชนต่อปัญหาความเดือดร้อนของชุมชนในพื้นที่อำเภอรามัน จังหวัดยะลา และ2) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อผู้นำในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ในพื้นที่อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ หัวหน้าครัวเรือนที่ตั้งถิ่นฐานในเขตที่ตั้งของอำเภอรามัน จำนวน 243 คน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ t-test และ F-test (One Way ANOVA)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 40-45 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้าง สถานภาพสมรส มีรายได้ต่อเดือน 5,000-7,000 บาท สถานภาพทางสังคมส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านทั่วไป อาชีพหลักของครอบครัวคือ ค้าขาย

ประเด็นการรับรู้ของประชาชนต่อปัญหาความเดือดร้อนของชุมชน โดยภาพรวมมีการรับรู้ปัญหาความเดือดร้อนทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเรียงลำดับต่อปัญหาความเดือดร้อนของชุมชน พบว่าด้านความเชื่อและวัฒนธรรม จะมีการรับรู้ลำดับที่ 1 รองลงมา ด้านเศรษฐกิจ ลำดับที่ 2 ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ลำดับที่3 ด้านสังคม ลำดับที่ 4 ด้านการเมืองการปกครอง ลำดับที่ 5 และสุดท้าย ด้านการศึกษา มีการรับรู้เป็นลำดับที่ 6

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน และทัศนคติของประชาชนต่อผู้นำในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ของหัวหน้าครัวเรือนที่ต่างกันจะมีการรับรู้ปัญหาความเดือดร้อนของชุมชนไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. เชีงนโยบาย จากการศึกษารัฐจะต้องส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตของคนในชุมชน เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาเศรษฐกิจและครัวเรือน และการศึกษา โดยให้ความสำคัญในเรื่องความต้องการของคนในชุมชน และสอดคล้องวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มากที่สุด
2. รัฐจะต้องมีนโยบายในการกลีคลายปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างทางความเชื่อ และวัฒนธรรม ซึ่งจะมีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนา โดยให้การยอมรับในความแตกต่าง ด้านความเชื่อเรื่องศาสนา และประเพณี โดยใช้กลไกในท้องถิ่น เช่น ร่วมมือกับคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด หรือ โต๊ะอิหม่าม ผู้ศาสนาในการปรับทัศนคติระหว่างประชาชน และข้าราชการที่มีพื้นฐานความเชื่อต่างกัน ให้มีการยอมรับ และร่วมมือกันในการแก้ไข ปัญหาของชุมชน
3. หน่วยงานของรัฐในพื้นที่ โดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยร่วมกับองค์กรในท้องถิ่น เช่น คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดควรเร่งให้ความรู้แก่ประชาชน ในการเลือกผู้นำที่เป็นคนดีและมีความมุ่งมั่น ในการพัฒนาท้องถิ่น และวิสัยทัศน์ที่กว้างขวาง เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ได้รับการยอมรับมากขึ้น ในการแก้ไข ปัญหาทางชุมชนมีความหลากหลายมากขึ้น
4. หน่วยงานรัฐร่วมกับองค์กรท้องถิ่นร่วมรณรงค์ให้ประชาชนมีความรู้และความตระหนัก ในปัญหาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่มีการทำลายมากขึ้น เพื่อให้ชุมชนสามารถใช้อำนาจ และสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ในการปกป้องทรัพยากรของชุมชนให้ดำรงอยู่และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

The purpose of the study was twofold ; 1) to examine the people's awareness of their community problems; and 2) to find out their attitude toward the problem- solving of the community leaders. The data were collected from 243 household heads living in Ramun district, Yala province. Frequency, percentage, mean and standard deviation were used to describe the data, and t-test and F-test (One-Way ANOVA) to test the hypotheses.

It was found that most of the respondents were men, aged 40-45, and were married. The majority were engaged in general employment and had a monthly income of 5,000-7,000 baht. Their primary occupation of the family was small trading. They had no social position.

As a whole, the respondents were moderately aware of all aspects of the community problems. They were most aware of problems concerning local beliefs and culture, followed by economy, resources and the environment, society, politics, and education, respectively.

When the hypotheses were tested, no significant difference was found between/among people of different sexes, ages, educational levels, occupations, marital statuses, monthly incomes , and attitudes toward the problem-solving of the community leader. So the research hypotheses were not accepted.

Recommendations

1. Policy implications The findings revealed that the government must increase the quality of life of community people by solving problems such as health, narcotics, family economic problem and education. Emphasis should be put on needs of people in the community, taking into account the way of life and local wisdom in the community.

2. The government must set a policy to alleviate, the conflicts resulting from differences in beliefs and culture, so that it will get cooperation from local people in community development. People should be made to accept differences in beliefs and culture through local mechanism. For example, cooperation should be sought from the Provincial Islamic Committee or I-mam in changing local people's attitudes so that they could join to solve local problems.

3. Government agencies in the local area, especially the Ministry of Interior should cooperate with local organizations like the provincial Islamic Committee in educating people to elect good representatives who have a strong determination to develop the community and have vision that can make people accepts differences and that can help solve diversified problems.

3. Government agencies should cooperate with local organization to make local people realize the importance of the natural resources and environment which is now being destroyed so that people will use their rights as stipulated in the Constitution to protect the resources in the community and to use them sustainable.